

hece taşları

aylık şiir dergisi

138.on5ağustos2026

hecetaşları

aylık şiir dergisi

yayın yönetmeni

tayyib atmaca

son okuma

metin özarslan

kapak resmi

Mehmet ipçioğlu

muhabbet yeri

haydarbey mh.32077. sk.

armada/2 d blok nu: 6

onikişubat/kahramanmaraş

0535 391 92 50

www.hecetaslari.com

hecetaslaridergisi@gmail.com

12. yıl. 138. sayı 15 Ağustos 2026

ISSN 2149-4509. (e-dergi)

Yusuf Erol Gökdoğan

Muhtaç / 3

Ahmet Urfalı

Söz / 4

Recep Şen

Gel Ey Gönül Tut Elimden / 5

Ali Havan

Saat Kaç / 6

Rəsmiyyə Sabir

Yaş Gəlir / 7

Tacettin Çetin

Efendim / 8

Fuad Biləsuvarlı

Gedirəm / 9

Tacettin Akkuş

Boş Kaldı / 10

Elxan Yudoğlu

Gözüm və Gözlüyüm / 11

İbrahim Berber

Yangı / 12

Nilufər Kiyani

İslana / 13

İsmail Bingöl

Gel Gayrı / 14

Kadir Pürlü

Kadir Mevlâ'm Sen Beni / 15

Memik Kömekçi

Çok Dardayım / 16

Bilal Saygılı

Anadolu Kokarsın / 17

Mustafa Kütükçü

Efendim / 18

Mustafa Işık

İncinir / 19

Osman Köker

Çalap Eylemiş Ferman / 20

Yaşar Özden

Açtığın Yaradan / 21

Şükrü Ünal

Gönül Yarası / 22

Adem Oğuz

Yordular Beni / 23

D. Cem Gürdal

Odun / 24

Muhtaç

Gittin, ne imdat duydun ne tuttun ellerimden
Bir örümcek ağında kan tükürdü ayrılık
Şu yanan bahçelerde üveyikler yok artık..
Saatler bir mâtemi düşürürken takvimden
Gittin, ne imdat duydun ne tuttun ellerimden

İçirdin zehrini sen, altın kâsede hüznün
Son hüzzam çılgığında nabzı durdu zamanın
Kurşun yedi gülüşü suya inen ceylanın..
Ardın sıra göç etti yıldızlar da büsbütün
İçirdin zehrini sen, altın kâsede hüznün

Tükendi gün ışığı, iplik iplik çözüldüm
Kanayan bir boşlukta dağıldı tüm renklerim
Ayak izine muhtaç toprak olur beklerim..
Ateşle yonttun beni, ne ağladım ne güldüm
Tükendi gün ışığı iplik iplik çözüldüm..

■ Ahmet Urfalı

Söz

Semada dolanan alıcı kuştı
Çıktığım yolların başı yokuştı
Hayatın karanlık dağında kaldım

Mevsimler değişti aldan karadan
Çekilmedi gitti çile aradan
Yenik bir hüsrânın bağında kaldım

Ufkuma gerildi korkunç bir cadı
Mutluluk kalmadı silindi adı
Vefasız zamanın çağında kaldım

Sevda ikliminde taşıdım çağladım
Ümit durağında durdum ağladım
Kurulmuş tuzağın ağında kaldım

Aşkın kervanında duyduğum seste
Bağlıyım sözüme en son nefeste
Emrah'ın Kerem'in sağında kaldım

Gel Ey Gönül Tut Elimden

Kuşlar gibi süzülüp de gel ey gönül tut elimden
Bağlarından çözülüp de gel ey gönül tut elimden

Sır açılır her burcunda zaman erir avucunda
Uçurumun tam ucunda gel ey gönül tut elimden

Şifa olsun dost nefesi ondan işit harfsiz sesi
Parçalansın ten kafesi gel ey gönül tut elimden

Yağmur olup coştum yine ova bayır aştım yine
Düz yollarda şaştım yine gel ey gönül tut elimden

Ahir ömür çağlarımda yaprak soldu bağlarımda
Sessizlik var dağlarımda gel ey gönül tut elimden

Hasret artık yeter oldu aşk kadehi bâde doldu
Hüzün değdi güller soldu gel ey gönül tut elimden

Hakkımızda çıkmış ferman bu dertlere yok mu derman
Dönsün dünya dönsün devran gel ey gönül tut elimden

Zaman hayal mekân yalan kör kuyuymuş koca cihan
Vermedi hiç bize aman gel ey gönül tut elimden

Güneş karşı dağa iner akşam olur gölge siner
Bu fırtına elbet diner gel ey gönül tut elimden

Gezerim ben belde belde dost ararım esen yelde
Yoldaşım ol gurbet elde gel ey gönül tut elimden

Saat Kaç

Takvimlerle aram yok mevsim hafta ay bilmem
Yelkovanla akrebi deliyorum saat kaç
Ömrümün merdiveni kaç deseler say bilmem
Yılı gün kalburuyla eliyorum saat kaç

Hayat askıda gömlek her yanı dökülüyor
Sahiplenmiyor kimse her geçen bir bakıyor
Gözlerim bakışını boşluğa bırakıyor
Kayboluyor tüm renkler soluyorum saat kaç

Günü kucaklamaya koşacaktım er bitti
Dağı sırtıma vurduğum dizlerimde fer bitti
Son vapur erken kalktı son trende yer bitti
Hep geç kaldım hayata biliyorum saat kaç

Ağitlarla suladım erken solan tazeyi
Tüm yönlerim kayboldu şaşırdım endazeyi
Kim koydu kucağıma sahipsiz cenazeyi
Cinnetin ortasında gülüyorum saat kaç

Şaşkın seyrediyorum ipe serdiğim unu
Denize salıyorum kıyıdaki yosunu
Bitmesini beklerken sohbetin koyusunu
Sözünü orta yerden bölüyorum saat kaç

Gel demezse beklerim yoksa çok rahat yerim
Hele bir mektup yazsın bir haber salsın derim
Karanlık sokakları koşar adım geçerim
Gönül adres şaşırmaz geliyor saat kaç

Ortasında sıçradım kabusu dönen düşün
Kaç hayali avuttum kaç hülya kurdum düşün
Hatıra defterimin en sonuna not düşün
Kapanıyor gözlerim ölüyorum saat kaç

Yaş Gəlir

Qaçıb gizlənməyə ümid yeri yox,
Dörd yandan həsrətin mənə tuş gəlir.
Nə zaman göndərsəm sənə arxanca,
Xəyalım qayıdıb əliboş gəlir.

Fələk bu sevginin durub qəsdinə,
Bilmirəm mənimlə, axı, qəsdə nə?
İllərin saçığa səpdiyi dənə,
Arabir səadət adlı quş gəlir.

Bu qəm bazarına hey baxa-baxa,
Bir cəza aldım ki, ölümdən baha,
Mənim göz yaşlarım quruyub daha,
Qələmin gözündən indi yaş gəlir.

Efendim

Sevda sancağını burçlara dikip
Gönül kalesine girdim Efendim
Cenk eyledim bunca yıldır felekle
Sonunda çarkını kırdım Efendim

Arz edeyim dinle şimdi derdimi
Terk eyledim vatanımı yurdumu
Gurbet elde kime dönsem ardımı
Elinde hançeri gördüm Efendim

Gönül düştü bir güzelin derdine
Kimse sormaz bu garibin derdi ne
Başvurup da dört kitabın dördüne
Şu halime çare sordum Efendim

*Havayi Abdal'*ım halim bu benim
Yar yolunda yara aldı bedenim
Sürüne sürüne kapına geldim
Eşiğine yüzüm sürdüm Efendim

Gedirəm

Sevgilim, çağlayan sel sənin olsun
Baharda açılan gül sənin olsun
Bu elə-obaya gəl sənin olsun
Ellərə tapşırıb gedirəm səni.

Hərdən inciyənim küsənim mənim
Nahaqdan qəlbimi üzənim mənim
Nərgizim, bənövşəm, süsənim mənim
Çöllərə tapşırıb gedirəm səni.

Ömürdə xoş keçən ilim ayımsan
Gündüz günəşimsən gecə ayımsan
Sən mənim İlahi Tanrı payımsan
Göylərə tapşırıb gedirəm səni.

Əbədi getmirəm gələcəm yenə
İnan ki sadıqəm mən öz sevgimə
Ətrini gətirər demə heç kimə
Yellərə tapşırıb gedirəm səni!..

■ Tacettin Akkuş

Boş Kaldı

Hasretle dokurken vuslat ipini
Son düğüm tutmadı, kilim boş kaldı.
Açmaya çalıştım gönül kapını
Vuslata yetmedi milim boş kaldı.

Sevdamı kalbine dokursun sandım
Sırrımda sır olmuş vakursun sandım
Yanık mektubumu okursun sandım
Adrese gitmedi yolum boş kaldı.

Bir yâr gamzesine kanık yüreği
Maşukuna mahpus sanık yüreği
Belki anlar dedim yanık yüreği
Dumanı tütmedi külüm boş kaldı.

Her seherde bakıp yolu yoklayan
Haber var mı diye yeli koklayan
Bir sen geleceksin diye bekleyen
Bülbüller ötmedi dalım boş kaldı.

Zaman içre zaman yazmış ezelden
Mahrum kalmak varmış nazlı güzelden
Aşikâr vuslatı diler tez elden
Hasret doldu taşı gölüm boş kaldı.

Gözüm və Gözlüyüm

Son vaxtlar sağ gözüm incidir məni
Acı su dayanmır, axır, hey axır.
Sol gözüm ikiqat əziyyət çəkir
Sağın da yerinə sağ-sola baxır.

Yaxın adamların uzaqlığını
Yaxşı görmək üçün gözlük almışam.
Uzaq adamların yaxınlığına
Təəccüb edirəm, çaşıb qalmışam.

Gözüm torlandıqca sevinirəm ki
Əyri adamları düz görməyəcəm.
Daha topuğuma daş atanları
Daha maskalanmış üz görməyəcəm.

Gözümün əlindən tutan gözlüyüm
Kiçik adamları böyük göstərmə.
Gözümə yük etmə hər görünəni
Yaltaqlıqçün əl ayaqdan gedəni.

Çox bilən, iş bilən, ütük göstərmə
Gözlük gözlərimin əl ağacıdır.
Gözlüyüm qoymur ki, yırıla gözüm
Gözlük də dadına çata bilməsə
Yumul, əbədilik yuxula, gözüm!

■ İbrahim Berber

Yangı

“Seb’i yelda’yi muneccimle muvakkit ne bilir
Muptela’yi gama sor kim geceler kaç saat?”

Ne diyeyim haykırsam da boşuna
Taş kalbinle anlamadın açımı.
Dertli oldum hep düşünce düşünce
Değirmende ağartmadım saçımı.

Melâl yüklü yaprak döken hazandım
Meftunundum nice düşman kazandım
Yâr belledim musallaya uzandım
Kan ağladım sana açtım içimi.

Mecnun derler biliyorum dildeyim
Divaneyim sersefil bir hâldeyim
Senden ırak netameli yoldayım
Dönülmeze hazırladım göçümü.

■ Nilufər Kiyani

İslana

Kaş bir varaq yağış yağa
Əllərimdə söz islana
Ürəyimin yastığına
Meh düşəndə göz islana.

Sözcüklərdə çalışanda
Gözlərimiz dolaşanda
Sözlər yanıb alışanda
Dodağımda köz islana.

Gəl bacarsan üz dilimi
Sətirlərə süz dilimi
Tüpürəndə öz dilimi
Ağzımdaki buz islana.

Baxışların qərrib ölkə
Sözlərimə salıb kölgə
Dedilər sil süpür bəlkə
Beynindəki toz islana.

Ürəyim tuş gələ dağa
Barmağımı qəlm sağa
Qorxuramki rahmet yağa
Əyri qaça düz islana.

■ İsmail Bingöl

Gel Gayrı

Aşk bâdesi bîzâr etti canımı
Verdi her kâsede ahüzârımı
Düşürdü mezada bütün varımı
Sermayem tükendi param pul gayrı.

Akşam olduğunda olurum deli
Sokaklar serseri ruhum serseri
Bilmem ki çektiğim neyin bedeli
Aktı gözyaşlarım oldu sel gayrı.

Zaman geçer iz bırakır pek acı
Yalnızlık ruhumun tek bir ilacı
Olmuş bu bedenim benden davacı
Yanacaksın bir gün sen de bil gayrı.

■ Kadir Pürlü

Kadir Mevlâ'm Sen Beni

Halden anlamayan kara cahile
Bulaştırma Kadir Mevlâ'm sen beni.
Çelpeşik yollarda şaşkınlar ile
Dolaştırma Kadir Mevlâ'm sen beni.

Mayası temelden bozgunlar ile
Fırsatçı kargalar kuzgunlar ile
Sözünü bilmeyen azgınlar ile
Dalaştırma Kadir Mevlâ'm sen beni.

Pirlioğlu hasret aşkın atına
Muhtaçtır her daim merhametine
Kararmış bir yüzle yüce katına
Ulaştırma Kadir Mevlâ'm sen beni.

Çok Dardayım

Ah aydınlık uğrar idin ezeli
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.
Duman çöktü seçemedim güzeli
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Gündüzümü çevirdiler geceme
Mezalimler şerh koydular heceme
Yalın kılıç saldırdılar yüceme
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Vere vere onca malı bitirdim
Bey pazardan zamlı vergi getirdim
Ben nefsimi zindanlarda yatırdım
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Ne söylesem terse yazdı fermanım
Kime sorsam bilemedi dermanım
Dert çoğaldı yele verdi harmanım
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Gitti nefes göğsüm gene hırladı
Göz bulandı pıhtı beyne fırladı
Özel diye doktor beyler gürlledi
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Simitçiye zor ulaştım, bayıldım
Bir kenara düştüm hasta sayıldım
Gül dalında gonca gibi eğildim
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Dar zamanda dörde saat ekledim
İmza attım cana mesul yükledim
Ambulans yok özel taksi bekledim
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Yere düştüm yürekleri hoplattım
İki günde her ne varsa toplattım
Yoğun bakım servis derken atlattım
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Köşkeröğlü yüzme bilmem denizde
Nefes gitti hırlar oldum genizde
Ah aydınlık renk kalmadı benizde
Gönlüm yara çok dardayım gelsene.

Anadolu Kokarsın

Bir nefeste sarhoş oldum kokundan
Toprak gibi dolu dolu kokarsın
Tanımak isterdim seni yakından
Sen Allah'ın hangi kulu kokarsın

Silifke'de çiçek açan nar mısın?
Erciyes'te pare pare kar mısın?
Gönüllere sevda mısın yar mısın?
Buram buram Anadolu kokarsın

Ak alnında saçlarının pürçeği
Dillerinden işiteyim gerçeği
Kahramanmaraş'ın salep çiçeği
Isparta'nın kızıl gülü kokarsın

Erzurum'a Kars'a Van'a vardın mı?
İğdır'a geçtin mi sona vardın mı?
Çankırı'dan batı yana vardın mı?
Ankara, Sakarya, Bolu kokarsın

Yokuşusun inişisin düzüsün
Adana Mersin'in sıcak yazısın
Antalya Serik'te yörük kızısın
Memleketin sağı solu kokarsın

Bereketli Konya ovası mısın?
Toroslarda kartal yuvası mısın?
Kaçkarların temiz havası mısın?
Petek petek Anzer balı kokarsın

Ağustosta Zigana'ya çıktın mı?
Yükseklerden enginlere baktın mı?
Üşüyünce har ateşi yaktın mı?
Kıvrım kıvrım yayla yolu kokarsın

Efendim

Dik boynumu eğip geldim
Gözyaşımı sağıp geldim
Medet senden deyip geldim
Zebununu sar Efendim.

Çok koşturdum yalan yolda
Hüsran kaldı elde, kolda
Göstermezsen salim dulda
Akıbetim dar Efendim.

Hayâ etmez arsız yüzden
Hakka gitmez fersiz dizden
Yâri görmez nursuz gözden
Günüm, gecem zar Efendim.

Gam deminden kasvet süzdüm
Elemimden dudak büzdüm
Tan vaktinde dilek yazdım
Seherlerim nar Efendim.

Aşk badesin gece içtim
Zikrinle ben benden geçtim
Sözde değil özde açtım
Lütfun bana kâr Efendim.

Gâhi coşar, gâh yatıştır
Gâh lâl olur, gâh ötüşür
Gâh damağa dil bitişir
Hasretliğin zor Efendim.

Sağanaktan sel değilim
Yıkıp geçen yel değilim
Âşinânım, el değilim
Senden yadlık âr Efendim.

Muhacir kul ayık değil
Dış kapıya lâyük değil
Bindiği sal kayık değil
Mutlak vuslat var Efendim.

İncinir

Aşk ile vurmazsan gönlün sazına
kırılır telleri mızrap incinir
seherde varmazsan yârin izine
karılır külleri türap incinir

Okumakla bitmez sabrın kitabı
aramaz çareyi Eyüp hesabı
insafa gelirse çekip nikabı
sarılır tülleri hicap incinir

Koparıp attığı gülleri hasta
yakıp yıktırdığı illeri hasta
vuslata daldığı çölleri hasta
durulur yelleri, serap incinir

Ne diye şaşarsın felek işine
umulmaz dertleri açar başına
yazdırmaz künyeni mezar taşına
görölür hâlleri sevap incinir

Düşürüp adını bitmez eleme
güldürür yâdını cümle âleme
üstünü çizdirir kırık kaleme
derilir gülleri esbap incinir.

Çalap Eylemiş Ferman

Ne kadehler ses verdi, ne sakiler dolaştı,
Ne gönlüm aşka erdi, ne selâmlar ulaştı.

Saçlarıma düşmüş ak, aynalar sakın sessiz,
Kader yakamı bırak, yaşayayım kimsesiz.

Çiğrimi sökerler, yüreğim pare pare,
Gönül kocamaz derler, harap oldu ne çare.

Heyhat! Feleğim şaştı, kalmışım tek başımla
Yazık, kadehim taşı, bir damla gözyaşımla.

Feryadım arşa çıktı, nefesimi zor aldım,
Dertlerim beni yaktı, kül olmadım kor kaldım.

Böyleymiş alın yazım, bendeki hüsrân bitmez,
Kalmadı neşem, hazım, izleri kalır gitmez.

Lokman Hekim gelmesin, kâr etmez artık derman,
Beyzade üzülmesin, Çalap eylemiş ferman.

■ Yaşar Özden

Açtığın Yaradan

Bir elinde hançer birinde sargı
Vurdun sardın kurtulursam severim
Açtığın yarayı kendi gözünle
Gördün sardın kurtulursam severim

İnan ki sevenler değildir deli
Gerçekten böyledir dünyanın hali
Kalbimin içinden en hassas teli
Kırdın sardın kurtulursan severim

Çürük gördüm kararını senin de
Emretme gelemem sana anında
Birine koşarken benim yanımda
Durdun sardın kurtulursam severim

Geceleri arıyorum gölgeni
Gölgen de tatmin ediyor beni
Zifir karanlıkta Yaşar Özden'i
Yordun sardın kurtulursam severim.

Gönül Yarası

Cevher sâkıt m'olur kadr u kıymetten
Bir an gâfilâne yere düşmekle
İnsan mahrum kalsa nân u nîmetten
Mezara mı girer çukur deşmekle

Dünyanın bin türlü cilvesi vardır
Dünyalının bin bir hilesi vardır
Dertlinin ağlatan nâlesi vardır
Yol mu biter karlı dağlar aşmakla

Sevgi var kalplerde dağlar misâli
Âşıklar özlermiş her dem visâli
Rabbim uzak tutsun senden melâli
Yiğitler yorulmaz her dem koşmakla

Bir selam, bir kelam dostlar arası
Sevgi pazarında geçmez parası
İyileşmez azar gönül yarası
Zay'olmaz bu sevgi kalpten taşmakla

Yordular Beni

Aklımla küskünüm fikrime dargın,
Haklıyken haksızca yerdiler beni.
Ruhumla gerginim gönlüme kırgın,
Gönül gülşenimde gördüler beni.

Benliğimi bende bulmak isterken,
Yaz bahar ayında kalmak isterken,
Aşkın deryasına dalmak isterken,
Sulara sellere verdiler beni.

Seherde salınan güller içinde,
Mecnun'dan el almış haller içinde,
Murada ermeden yıllar içinde,
Aşikâr etmenden vurdular beni

Şeyranî'nin işi başından aşkın,
Bazı gün perişan bazı gün şaşkın,
Hayal âleminde keyfine düşkün,
Hakikat şehrinde yordular beni.

Odun

Yanmak için cevher lazım adamda
Her Őeyi yakar da, Őam yanmaz glm.
Sınarlar ateŐte gerçek mi diye
Kehribar yanar da cam yanmaz glm

Marifet yanmakta, yakmakta değil,
Onlarca gönüle akmakta değil,
İlk kıvılcımı akmakta değil,
Bedenler yansa da, nam yanmaz glm.

Yıldız yeli kuzeyinden döndürür
Lodos gelir alevini dindirir
Bir deli poyraz ki vurur, söndürür.
Kendi sıcak eser, sam yanmaz glm.

Odun yansa, kor olsa da ne fayda?
Kıpkırmızı, nar olsa da ne fayda?
Küllerinden var olsa da ne fayda?
Yakıp kavursa da gam yanmaz glm.

Fitel derler, mum içinde dolaŐan,
Her zulmette alevlenen, alıŐan.
Damla damla Őamdanına doluŐan,
YaŐında boėulur, tam yanmaz glm.